

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ САДІВНИЦТВА
ФАКУЛЬТЕТ ЛІСОВОГО І САДОВО-ПАРКОВОГО ГОСПОДАРСТВА**

Кафедра геодезії, картографії і кадастру

**Методичні вказівки
з підготовки та проведення підсумкової атестації здобувачів освітнього рівня
«Бакалавр» спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій»**

Умань 2023

Укладачі:

- д.геогр.н., професор *Кисельов Ю.О.*;
- д.т.н., професор *Рудий Р.М.*;
- д.т.н., доцент *Іванчук О.М.*;
- к.с.-г.н., доцент *Шемякін М.В.*;
- к.е.н., доцент *Удовенко І.О.*;
- к.е.н., доцент *Боровик П.М.*;
- к.т.н., доцент *Гладілін В.М.*;
- к.т.н., ст. викладач *Заяць І.В.*;
- к.т.н., викладач *Лозинський В.А.*;
- викладач *Прокопенко Н.А.*;
- викладач *Глобенко О.В.*

Рецензенти:

- **Поліщук В.В.** – д.с.-г.н., професор, декан факультету лісового і садово-паркового господарства Уманського національного університету садівництва, професор
- **Сонько С.П.** – д.геогр.н., професор кафедри екології та безпеки життєдіяльності Уманського національного університету садівництва, професор
- **Заєць О.В.** – начальник Уманського районного відділу ДП «Черкаський науково-дослідний та проектний інститут землеустрою»

Методичні вказівки з підготовки та проведення підсумкової атестації здобувачів освітнього рівня «Бакалавр» спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій». Умань: Редакційно-видавничий відділ УНУС, 2023. 52 с.

Затверджено на засіданні кафедри геодезії, картографії і кадастру (протокол №8 від 20 березня 2023 р.).

Методичні вказівки рекомендовані до видання науково-методичною радою факультету лісового і садово-паркового господарства (протокол №5 від 5 квітня 2023 р.).

© Кисельов Ю.О., Рудий Р.М.,
Іванчук О.М., Шемякін М.В., Удовенко І.О.,
Боровик П.М., Гладілін В.М., Заяць І.В.,
Лозинський В.А., Прокопенко Н.А.,
Глобенко О.В., 2023
© Уманський НУС, 2023

1. Мета та зміст підсумкової атестації бакалаврів

Підсумкова атестація здобувачів вищої освіти є завершальним етапом підготовки фахівців. Метою її є встановлення рівня підготовки випускника до виконання професійних завдань і відповідності його підготовки вимогам Стандарту вищої освіти та Національної рамки кваліфікацій. Вона визначає теоретичний рівень підготовки бакалавра та оцінює його готовність до самостійного вирішення виробничих завдань.

Підсумкова атестація проводиться на основі: Законів України «Про вищу освіту», «Про освіту» та інших нормативно-правових актів України з питань освіти, а також «Положення про порядок створення та організацію роботи екзаменаційної комісії Уманського національного університету садівництва», «Положення про організацію освітнього процесу в Уманському національному університеті садівництва».

2. Екзаменаційна комісія

Підсумкова атестація випускників проводиться екзаменаційною комісією (ЕК), яка щорічно формується за наказом ректора університету. Екзаменаційні комісії формуються з професорсько-викладацького складу та наукових працівників університету, спеціалістів профільних підприємств, установ і організацій.

Завданнями екзаменаційної комісії є:

- комплексна перевірка й оцінка виконання освітньої програми на певному рівні вищої освіти, теоретичної та практичної фахової підготовки здобувачів відповідного ступеня вищої освіти;
- прийняття рішення про присвоєння здобувачам вищої освіти відповідної кваліфікації та щодо видачі диплома (диплома з відзнакою);
- розробка пропозицій щодо подальшого поліпшення якості підготовки здобувачів вищої освіти відповідної галузі знань та спеціальності з відповідного ступеня вищої освіти.

3. Порядок складання підсумкової атестації

Підсумковий атестаційний екзамен за спеціальністю 193 «Геодезія та землеустрій» проводиться у восьмому (для здобувачів вищої освіти, що навчаються за скороченим циклом підготовки – в шостому) семестрі після завершення теоретичного навчання та проходження практики відповідно до затвердженого графіка навчального процесу.

Допуск до комплексного екзамену за фахом здійснюється за наказом ректора університету на підставі виконання студентом всіх складових частин навчального плану, а саме: складання всіх екзаменів, заліків, подання й захисту курсових проєктів, проходження, підготовки і захисту звітів про практики.

За умови успішного його складання випускникові присвоюється кваліфікація «Бакалавр з геодезії та землеустрою» й видається диплом державного зразка.

Диплом із відзнакою видається випускникові, що склав іспити з оцінкою «відмінно» не менше ніж із 75% дисциплін, що вносяться у додаток до диплома, а з інших дисциплін, що вносяться до цього додатку, – з оцінкою «добре», і пройшов всі випробування підсумкової атестації виключно з відмінними оцінками.

Здобувачам вищої освіти, які завершили освоєння основної освітньої програми й не підтвердили відповідність підготовки вимогам Стандарту вищої освіти та Національної рамки кваліфікацій при проходженні підсумкових атестаційних випробувань, при поновленні на навчання в університеті призначаються повторні підсумкові атестаційні екзамени.

4. Програма комплексного екзамену за фахом

4.1. Структура завдань та порядок оцінювання їх виконання

Для студентів освітнього рівня «Бакалавр» підсумкова атестація відбувається шляхом складання комплексного екзамену за фахом.

До програми комплексного екзамену включаються завдання з десятих обов'язкових дисциплін циклу професійної та практичної підготовки. Відповідно до навчального плану, до програми включено тестові завдання з наступних дисциплін: «Геодезія», «Вища геодезія», «Земельний кадастр», «Геодезичні роботи в землеустрої», «Оцінка земель та нерухомості», «Землеустрій», «Картографія», «Кадастр населених пунктів», «Фотограмметрія та дистанційне зондування», «Землевпорядне проектування».

Складання екзамену відбувається шляхом виконання тестових завдань. Кожен варіант таких завдань містить по 36 питань (по 10 з кожної дисципліни, включеної до програми комплексного екзамену за фахом).

Оцінювання успішності студента при складанні екзамену здійснюється за шкалою, наведеною нижче.

Шкала оцінювання виконання студентами-випускниками завдань комплексного екзамену за фахом

Кількість вірних відповідей		Частка вірних відповідей, %		Оцінка	
мінімальна	максимальна	мінімальна	максимальна	за шкалою ECTS	за національною шкалою
33	36	90	100	A	5
29	32	82	89	B	4
27	28	74	81	C	4
23	26	64	73	D	3
19	22	60	63	E	3
0	35	0	59	FX	2

4.2. Питання для підготовки до комплексного екзамену за фахом

Тестові завдання з навчальної дисципліни «Геодезія»

1. На теренах Східної Європи розміри земного еліпсоїда були визначені під керівництвом:
Дробишева;
Красовського;
Деламбра;
Кларка.
2. Вид нівелювання, що проводять за допомогою нівеліра і нівелірної рейки, називається:
геометричне;
тригонометричне;
вертикальне;
другорядне.
3. Екер призначений для побудови на місцевості:
прямої лінії;
похилої лінії;
вертикального кута;
прямого кута.
4. Мірна стрічка, на кінцях якої нанесені міліметрові шкали, називається:
штрихова;
шкалова;
торцева;
рулетка.
5. Число, що зафіксоване на нівелірній рейці в її нижній частині червоної сторони, це:
верх рейки;
бік рейки;
площина рейки;
п'ятка рейки.
6. Точність теодоліта Т-30 становить:
тридцять секунд;
тридцять мінут;
шістдесят секунд;
тридцять градусів.
7. Лінії перерізу поверхні еліпсоїда площинами, що проходять через вісь обертання Землі, – це:
меридіани;
паралелі;
нормалі;
прямовисні лінії.
8. Сукупність зображених на плані контурів і об'єктів місцевості – це:
рельєф;
абрис;
профіль;
ситуація.

9. Із перерахованих, найважливішими показниками, якими оцінюють якість нівелірів є:
збільшення зорової труби;
наявність виска;
наявність оптичного центрира;
наявність горизонтального круга оцифрованого градусною мірою.
10. Глухий нівелір із рівнем придатний для нівелювання III класу, якщо збільшення труби Г (крат), не менше, крат:
тридцять;
двадцять п'ять;
сорок;
десять.
11. Тахеометричне знімання виконується за допомогою:
горизонтального візирного променя;
вертикального візирного променя;
діагонального візирного променя;
похилого візирного променя.
12. Тахеометричне знімання відноситься до:
вертикального;
горизонтального;
бусольного;
топографічного.
13. Сукупність пунктів, рівномірно розташованих на території країни й закріплених на місцевості спеціальними центрами, які забезпечують їх збереження і стійкість у плановому і висотному відношенні протягом тривалого часу це:
державна автомобільна мережа;
державна геодезична мережа;
державний адміністративний поділ;
державний кордон.
14. Визначення координат четвертої точки за відомими координатами трьох точок це:
пряма багаторазова кутова засічка;
лінійна засічка;
обернена одноразова кутова засічка;
бокова одноразова засічка.
15. Віддалі між пунктами астрономо-геодезичної мережі I класу становлять:
п'ятдесят – сто п'ятдесят км;
десять – двадцять км;
п'ятсот – тисяча п'ятсот км;
п'ятдесят – сто п'ятдесят м.
16. Різниця висот двох точок – це:
перевищення;
прирости аплікату;
прирости абсциси;
прирости ординату.
17. Лінії перерізу поверхні еліпсоїда площинами, що перпендикулярні до осі обертання Землі, – це:
меридіани;
паралелі;

нормалі;

прямовисні лінії.

18. Нерівності земної поверхні природного походження – це:

рельєф місцевості;

ситуація місцевості;

профіль місцевості;

абрис місцевості.

19. Уявний хід, вага якого дорівнює сумі ваг існуючих ходів, що ним замінені називають:

другорядним;

еквівалентним;

геодезичним;

висячим.

20. До геодезичних мереж спеціального призначення належать:

просторові геодезичні мережі на геодинамічних полігонах;

астрономо-геодезичні мережі 1 класу;

державні нівелірні мережі 2 класу;

полігонометричні ходи.

21. Якщо відомий вертикальний кут, зенітний кут:

дорівнює $Z = 90^{\circ} - v$;

дорівнює $Z = 90^{\circ} + v$;

дорівнює $Z = 1/\sqrt{n}$;

дорівнює $Z = 90^{\circ}/v$.

22. Помилки, що при вимірюваннях однорідних чи тієї самої величини виникають з однаковим знаком і однаковою закономірністю, називають:

систематичні;

випадкові;

грубі;

абсолютні.

23. За основну рівневу поверхню, що визначає форму Землі, прийнято:

поверхню води Балтійського моря;

поверхню води світового океану;

поверхню води Чорного моря;

поверхню води Дніпра.

24. Один градус:

це $1/60$ частина кола;

це $1/400$ частина кола;

це $1/360$ частина кола;

це $1/600$ частина кола.

25. При геометричному нівелюванні способом «із середини» перевищення (h) обраховують за виразом:

дорівнює $h=a+b$;

дорівнює $h=i-b$;

дорівнює $h=d \times \text{tg}v$;

дорівнює $h=a-b$.

26. Горизонтальний круг теодоліта з градусними або градовими поділками це:

коло;

лімб;

алідада;

рівень.

27. Висота точки, що визначається відносно основної рівневої поверхні, – це:

відносна висота;

абсолютна висота;

апліката точки;

геодезична висота.

28. Основною картографічною проекцією для топографо-геодезичних робіт в Україні прийнята:

проекція Меркатора;

проекція координат Зольднера;

проекція Гаусса-Крюгера;

проекція Сансона.

29. Визначення найімовірніших координат точки за відомими: координатами чотирьох точок, чотирма дирекційними кутами та чотирма вимірними кутами це:

пряма одноразова засічка;

пряма багаторазова засічка;

обернена одноразова засічка;

обернена багаторазова засічка.

30. Точки з відомими координатами (X_i, Y_i) , що фундаментально закріплені на земній поверхні або на спорудах, і визначені на основі лінійних та куткових вимірів це:

планові опорні геодезичні мережі;

висотні опорні геодезичні мережі;

точки технічного нівелювання;

теодолітний хід.

31. Барометричне нівелювання основане на:

закономірності зміни тиску з висотою;

властивості води займати у сполучених посудинах однаковий рівень;

закономірності зміни гравітаційного поля;

закономірності обертання Землі навколо осі.

32. Під нівелюванням розуміють польові роботи, в результаті яких визначають:

перевищення між окремими точками;

прямокутні координати точок;

полярні координати точок;

геодезичні координати точок.

33. Повторне нівелювання державної нівелірної мережі I класу виконують через, років:

двадцять п'ять;

п'ятнадцять;

тридцять;

п'ятдесят.

34. Мінімальний відлік на рейці при нівелюванні III класу повинен бути:

не менше 0300;

не менше 0100;

не менше 0500;

не менше 0700.

35. Результатом

теодолітного знімання є:

рельєф місцевості;

контурний план місцевості;

накидний монтаж;

аерофотознімок місцевості.

36. Якщо значення фізичної величини визначається через інші виміряні величини –це:

прямі (безпосередні) виміри;

непрямі (посередні) виміри;

рівноточні виміри;

нерівноточні виміри.

Тестові завдання з навчальної дисципліни

«Вища геодезія»

1. Якщо в системі координат Гауса – Крюгера ордината точки складає $Y = 6520$ км, то дана точка знаходиться у зоні номер:

шість;

п'ять;

два;

шістдесят п'ять.

2. В системі координат Гауса – Крюгера умовна ордината точки складає $Y = 6480$ км, отже знаходиться дана точка на відстані від осьового меридіана зони:

двадцять км на схід;

двадцять км на захід;

вісімдесят км на схід;

вісімдесят км на захід.

3. Розділ вищої геодезії, який вивчає геометрію поверхні прийнятого еліпсоїду і методи розв'язування геодезичних задач на цій поверхні з метою зображення її на сфері та площині, а також для визначення координат геодезичних пунктів у єдиній державній системі:

математична геодезія;

земна геодезія;

планетна геодезія;

сфероїдна геодезія.

4. Крива на поверхні еліпсоїду, що визначає найкоротшу відстань s між точками A і B на поверхні еліпсоїду:

геодезична лінія;

меридіанний переріз;

асимптота паралелі;

крива паралель.

5. Задача, в якій за значеннями величин B_1 , L_1 , A_{12} та s_{12} розраховують значення B_2 , L_2 та A_{21} , називається:

задача Лежандра;

задача адитаментів;

пряма геодезична задача;

обернена геодезична задача.

6. Пристрій, що є носієм координат геодезичного пункту, це:

центр геодезичного пункту;
окопка геодезичного пункту;
нівелірний репер;
геодезичний знак.

7. Щоб уникнути від'ємних значень ординат в системі Гауса – Крюгера, початок відліку координат переносять від осьового меридіану:

на 500 кілометрів на схід;
на 500 кілометрів на захід;
на 1000 кілометрів на схід;
на 1000 кілометрів на захід.

8. Розміри земного еліпсоїда характеризують:

довжини паралелей і меридіанів;
широта та довгота;
середній радіус Землі;
довжина великої півосі та полярне стиснення.

9. Лінії перерізу поверхні еліпсоїда площинами, які перпендикулярні до осі обертання Землі, – це:

меридіани;
паралелі;
нормалі;
прямовисні лінії.

10. Компоненти напряму прямовисної лінії в даній точці простору відносно площини перпендикулярної до осі обертання Землі та площини початкового астрономічного меридіана – це:

астрономічні координати;
топоцентричні координати;
геодезичні координати;
просторові прямокутні координати.

11. Двогранний кут між площинами астрономічного меридіана даної точки і початкового астрономічного меридіана – це:

геодезична довгота;
геодезична широта;
астрономічна довгота;
астрономічна широта.

12. Площина, яка перпендикулярна до прямовисної лінії – це:

вертикальна площина;
горизонтальна площина;
площина меридіана;
похила площина.

13. Як змінюється сила тяжіння на полюсах:

ніяк;
зростає;
зменшується;
гармонійно коливається.

14. Стадія створення геодезичної мережі, на якій обирається розташування пунктів геодезичної мережі називається:
проектування;
попередня оцінка точності;
рекогностування і закріплення;
вимірювання.
15. Вкажіть параметр полігонометрії 1 розряду:
мінімальна довжина сторони – пів км;
мінімальна довжина сторони – чверть км;
мінімальна довжина сторони – нуль цілих дванадцять сотих км;
мінімальна довжина сторони – нуль цілих вісім сотих км.
16. Довжина відрізка на місцевості, яка дорівнює 0,2 мм на топографічній карті – це:
лінійний масштаб;
поперечний масштаб;
графічна точність масштабу;
числовий масштаб.
17. Яке нівелювання називається тригонометричним:
похилим променем візування;
горизонтальним променем візування;
за допомогою геометричних побудов;
вперед і з середини.
18. Які величини використовуються для обчислення координат точок полігонометричних ходів:
горизонтальні прокладення і дирекційні кути ліній;
горизонтальні прокладення і азимути;
довжини ліній і горизонтальні кути;
довжини ліній і азимути.
19. Геометричне тіло із встановленими параметрами форми та розмірів, яка математично найкраще описує фігуру Землі і зорієнтована у її тілі:
геоїд;
сфероїд;
земний еліпсоїд;
квазігеоїд.
20. Відношення довжини лінії на плані (карті) до її горизонтального прокладання на місцевості – це:
графічна точність масштабу;
масштаб;
точність масштабу;
поперечний масштаб.
21. Щоб уникнути від'ємних значень ординат Гаусса-Крюгера, початок відліку координат присвоюють ординату:
мінус п'ятсот км;
плюс п'ятсот км;
мінус тисячу км;
плюс тисячу км.
22. Земний еліпсоїд, який найближче підходить тільки до певної частини поверхні Землі

- це:
геоїд;
квазігеоїд;
рівнева поверхня;
референц-еліпсоїд.
23. Геодезичні координати точки визначаються:
абсцисою і ординатою;
широтою і довготою;
меридіанами та паралелями;
кутами та довжинами ліній.
24. Висота точки над поверхнею геоїда – це:
геодезична висота;
ортометрична висота;
відносна висота;
нормальна висота.
25. Кут між площиною екватора і прямовисною лінією в даній точці – це:
геодезична довгота;
геодезична широта;
астрономічна довгота;
астрономічна широта.
26. Довільна площина, що вміщує прямовисну лінію в даній точці – це:
вертикальна площина;
горизонтальна площина;
похила площина;
площина паралелі.
27. Основною системою координат для топографо-геодезичних робіт в Україні прийнята:
система координат Меркатора;
система координат Зольднера;
система координат Гаусса-Крюгера;
система координат Сансона.
28. Якщо в системі координат Гаусса-Крюгера ордината точки складає $Y = 5420$ км, то дана точка знаходиться у зоні номер:
п'ять;
чотири;
два;
а Бог його знає.
29. В системі координат Гаусса-Крюгера умовна ордината точки складає $Y = 6490$ км, отже знаходиться дана точка на відстані від осьового меридіана зони:
десять км на схід;
десять км на захід;
дев'яносто км на схід;
дев'яносто км на захід.
30. Яка перевірка не виконується для точних теодолітів:
перевірка циліндричного рівня;
перевірка паралельності лінійки;
перевірка колімації;

перевірка непаралельності колонок.

31. Різниця сум кутів сферичного і плаского трикутників називається:

відхилення прямовисної лінії;

перша функція широти;

сферичний надлишок трикутника;

сферичний дефіцит трикутника.

32. Полярне стиснення референц-еліпсоїда Красовського дорівнює:

одиниця, поділена на двісті дев'яносто вісім і три десятих;

одиниця, поділена на двісті дев'яносто дев'ять і три десятих;

одиниця, поділена на триста і три десятих;

одиниця, поділена на триста один і три десятих.

33. Геодезичний знак, що закріплює пункт висотної мережі, це:

центр геодезичного пункту;

марка центру геодезичного пункту;

нівелірний репер;

геодезичний знак.

34. Метод побудови геодезичної мережі у вигляді трикутників, у яких виміряні горизонтальні кути і деякі із сторін, це:

полігонометрія;

трилатерація;

тріангуляція;

GPS-спостереження.

35. Висота квазігеоїда над еліпсоїдом називається:

нормальною висотою;

ортометричною висотою;

аномалією висоти;

відносною висотою.

36. Що впливає на зменшення сили тяжіння на екваторі:

вплив прецесії;

відцентрова сила;

нерівномірність мас у тілі Землі;

сила тертя.

Тестові завдання з навчальної дисципліни «Земельний кадастр»

1. Загальна економічна оцінка земель передбачає визначення економічної ефективності:

землеробства і тваринництва;

виращування окремих культур;

землеробства в регіоні;

сільськогосподарського землекористування.

2. Який з показників не є показником загальної економічної оцінки земель:

окупність витрат;

рентний дохід;

фактичний дохід;

вартість валової продукції.

3. Показник часткової економічної оцінки земель, який характеризує продуктивність використання земель:
 - диференціальний дохід;
 - валова продукція;
 - урожайність;
 - окупність витрат.
4. Часткова економічна оцінка земель передбачає визначення економічної ефективності:
 - землеробства взагалі;
 - землеробства і тваринництва;
 - виращування окремих (районованих) культур;
 - немає правильної відповіді.
5. Показник загальної економічної оцінки земель, який характеризує продуктивність використання земель:
 - урожайність;
 - окупність витрат;
 - диференціальний дохід;
 - валова продукція.
6. Показник загальної економічної оцінки земель, який може мати від'ємне значення:
 - окупність витрат;
 - диференційний дохід;
 - урожайність;
 - валова продукція.
7. Залежно від призначення та порядку проведення грошова оцінка земель буває:
 - ринкова;
 - дохідна;
 - порівняльна;
 - експертна.
8. Залежно від призначення та порядку проведення грошова оцінка земель буває:
 - дохідна;
 - порівняльна;
 - нормативна;
 - ринкова.
9. В основу розрахунків грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення закладено:
 - рентний дохід, який створюється під час виробництва зернових культур і визначається за даними економічної оцінки земель 1998р .;
 - капіталізований чистий дохід;
 - валовий дохід, який створюється під час виробництва сільськогосподарських культур і визначається за даними бонітування ґрунтів;
 - чистий дохід, який створюється під час виробництва технічних культур;
10. Бонітування ґрунтів - це порівняльна оцінка якості ґрунтів за їх природними ознаками, які корелюють з:
 - величиною витрат;
 - тривалістю вегетаційного періоду;
 - урожайністю основних сільськогосподарських культур;
 - окупністю витрат.

11. Загальний рентний дохід в разі визначення грошової оцінки земель по Україні, визначається як:

результат ділення диференційованого та абсолютного рентного доходу;
сума диференційованого і абсолютного рентного доходу;
відмінність диференційованого і абсолютного рентного доходу;
відношення диференційованого і монопольного рентного доходу.

12. Базою для справляння земельного податку є:

ринкова ціна земель;
нормативна грошова оцінка земель;
експертна грошова оцінка земель;
розрахунковий рентний дохід від продуктивного використання земель;

13. Який з перерахованих показників не є показником, що використовується під час проведення економічної оцінки земель:

вартість валової продукції;
додатковий продукт;
окупність витрат;
диференціальний дохід.

14. Яка з перерахованих робіт не є складовою частиною державного земельного кадастру:

грошова оцінка земельних ділянок;
облік кількості та якості земель;
кадастрові знімання;
кадастрове землевпорядкування.

15. Показник часткової економічної оцінки земель, що характеризує прибутковість використання земель:

валова продукція;
окупність витрат;
урожайність;
диференціальний дохід.

16. Нормативна грошова оцінка індексується на коефіцієнт індексації (Кі):

щоквартально;
щорічно на 1 липня;
щорічно на 1 січня;
щомісяця.

17. Перелік культур, для яких проводиться часткова економічна оцінка земель, визначається виходячи з:

ціни центнера продукції;
витрат на виробництво центнера продукції;
значення культури в забезпеченні продовольством і сировиною промисловості і питомої ваги культури в структурі посівних площ земельно оціночного району;
врожайності культур.

18. Який з перерахованих показників не є показником, який використовується під час економічної оцінки земель:

окупність витрат;
диференціальний дохід;
вартість валової продукції;

врожайність відповідних культур.

19. Предметом економічної оцінки земель є:

штучна родючість ґрунтів;
природну родючість ґрунтів;
віртуальна родючість ґрунтів;
економічна родючість ґрунтів.

20. Кадастрове зонування не включає встановлення:

меж оціночних районів та зон;
меж частин земельної ділянки, які містять обтяження та обмеження, щодо використання землі;
кадастрових номерів;
меж оціночних кварталів.

21. Види рент:

диференціальна, абсолютна, капіталізована;
відносна, монопольна, загальна;
диференціальна, абсолютна, монополізована і загальна;
абсолютна, диференціальна, монопольна.

22. Бонітування ґрунтів проводиться:

за 10-бальною шкалою;
за 200-бальною шкалою;
за 120-бальною шкалою;
за 100-бальною шкалою.

23. В основу класифікації земель за категоріями закладено:

меліоративний стан;
будівельну придатність земель;
інвентаризація земель;
цільове використання земель.

24. Показник оцінки земель, який характеризує їх продуктивність:

валова продукція;
термін окупності капіталовкладень;
площу ділянки;
рентний дохід.

25. Показник оцінки земель, який характеризує прибутковість їх використання:

кадастрова площа;
інвентаризація земель;
валовий збір;
диференційний дохід.

26. Персоніфікація землі - це:

розподіл землі між персонами (особами);
процес протилежний приватизації;
розподіл землі між власниками;
юридичне оформлення права власності на землю фізичної особи.

27. Кадастровий план земельної ділянки містить характеристики:

меліоративних мереж;
земельної ділянки;
лісовкритих площ;

сільськогосподарських угідь.

28. Сукупність заходів, які забезпечують збереження продуктивності земель шляхом вилучених їх на певний час - це:

консервація земель;
рекультивация земель;
деградація земель;
збереження земель.

29. Консервація земель - це:

вилучення земель для суспільних потреб;
забезпечення умови для товарного виробництва, переробки та зберігання сільськогосподарської продукції;
вилучення земель під дороги, проїзди, які відповідно зменшують розміри середньої земельної частки;
сукупність заходів для збереження продуктивності земель шляхом вилучення їх на певний час з використання в сільськогосподарському виробництві.

30. В основу розміру земельного податку закладено показники:

щільності населення;
нормативної грошової оцінки земель;
затрат на побудову меліоративної мережі;
агрохімічної оцінки та бонітування ґрунтів.

31. Кадастрові знімання використовують:

для визначення та відновлення меж земельних ділянок;
для визначення обсягів капіталовкладень;
для економічного стимулювання використання земель;
для економічного стимулювання раціонального використання та охорони земель.

32. Відомості про всі об'єкти обліку на території місцевої ради, кадастровий реєстр земель фізичних і юридичних осіб та комунальної власності ведеться в межах районів та міст на рівні:

регіональному;
територіальному;
національному;
місцевому.

33. Дані про межі адміністративно-територіальних утворень, кількісні, якісні, оціночні характеристики, правовий режим земель адміністративних утворень, з метою управління земельними ресурсами, кадастрові та територіальні зони обліковуються установами такого рівня:

місцевого;
регіонального;
національного;
загальноєвропейського.

34. Роботи, що проводяться з метою обчислення площ та встановлення і відновлення меж земельних ділянок:

агрохімічне обстеження земель;
знімання місцевості;
бонітування ґрунтів;
збір, обробка та аналіз статистичних даних про господарське використання земель.

35. Роботи, що проводяться з метою визначення показників природних властивостей ґрунтів:

знімання місцевості;

агрохімічне обстеження земель;

бонітування ґрунтів;

збір, обробка та аналіз статистичних даних про господарське використання земель.

36. Роботи, що є складовою нормативної грошової оцінки земельних ресурсів:

знімання місцевості;

агрохімічне обстеження земель;

бонітування ґрунтів;

збір, обробка та аналіз статистичних даних про господарське використання земель.

Тестові завдання з навчальної дисципліни «Геодезичні роботи в землеустрої»

1. Відстань по нормалі від початкової рівенної поверхні до рівенної поверхні даної точки:

абсолютна висота;

відносна висота;

висота фотографування;

аплікат.

2. Які з вказаних робіт не є геодезичними роботами у землеустрої:

побудова геодезичного знімального обґрунтування;

топографічні знімання;

оновлення планів і карт;

оновлення геодезичних знаків.

3. Вкажіть вірний вираз:

у першій чверті $r=\alpha$;

у першій чверті $r=\alpha+180^\circ$;

у першій чверті $r=\alpha-180^\circ$;

у першій чверті $r=\alpha-360^\circ$.

4. Вкажіть формулу оберненої геодезичної задачі:

формула $\Delta X_{AB}=X_B+X_A$;

формула $\Delta X_{AB}=X_B+X_A*\text{tg } \alpha_{AB}$;

формула $\Delta X_{AB}=X_B - X_A$;

формула $\Delta X_{AB}=X_B+ S_{AB}*\text{ctg } \alpha_{AB}$.

5. Визначення площ земельних ділянок за результатами вимірювань ліній і кутів на місцевості:

аналітичне;

графічне;

графоаналітичне;

механічне.

6. Вкажіть вірне висловлювання:

поправки за редукування і за нахил лінії завжди прибавляються;

поправка за редукування завжди віднімається, а поправка за нахил лінії – прибавляється;

поправки за редукування і за нахил лінії віднімаються від ліній, довжиною більше 300 м;

поправки за редукування і за нахил лінії завжди віднімаються.

7. Відстань по нормалі між рівними поверхнями двох точок:

абсолютна висота;

перевищення;

висота фотографування;

апліката.

8. Які з вказаних робіт не є геодезичними роботами у землеустрої:

гравіметричні знімання ділянки;

побудова геодезичного знімального обґрунтування;

оновлення планів і карт;

коригування планів.

9. Вкажіть вірний вираз:

у другій чверті $r=\alpha$;

у другій чверті $r=\alpha+180^\circ$;

у другій чверті $r=180^\circ-\alpha$;

у другій чверті $r=\alpha-360^\circ$.

10. Мала напіввісь референс-еліпсоїда Красовського дорівнює:

приблизно 6378 км;

приблизно 6371 км;

приблизно 6356,8 км;

приблизно 40000 км.

11. Визначення площ земельних ділянок як суми площ окремих фігур, обчислюваних за лінійними елементами, отриманих за результатами польових вимірювань:

аналітичне;

графічне;

графо-аналітичне;

механічне.

12. Які елементи не наносяться на розбивочне (розмічувальне) креслення:

проектні межі;

площі земельних ділянок;

величини кутів і ліній, які необхідно перенести на місцевість;

пункти геодезичної опори.

13. У геодезії перевищенням називається:

абсолютна висота;

різниця висот двох точок;

відносна висота;

апліката.

14. Які з вказаних робіт не є геодезичними роботами у землеустрої:

коригування планів;

побудова геодезичного знаку;

виконавчі знімання;

винос проекту в натуру.

15. Вкажіть вірний вираз:

у третій чверті $r=\alpha$;

у третій чверті $r=\alpha+180^\circ$;

у третій чверті $r=\alpha-180^\circ$;

у третій чверті $r=\alpha-360^\circ$.

16. Вкажіть формулу оберненої геодезичної задачі:

формула $\alpha_{AB}=\arccos(X_B/X_A)$;

формула $\alpha_{AB}=\arcsin(\Delta Y_{AB}/\Delta X_{AB})$;

формула $\alpha_{AB}=\arctg(X_B/X_A)$;

формула $\alpha_{AB}=\arctg(\Delta Y_{AB}/\Delta X_{AB})$.

17. Визначення площ земельних ділянок за результатами вимірювань ліній на плані, карті, фотоматеріалі:

аналітичне;

графо-аналітичне;

графічне;

механічне.

18. Які елементи не наносяться на розбивочне (розмічувальне) креслення:

величини кутів і ліній, які необхідно перенести на місцевість;

пункти геодезичної опори;

призначення земельних ділянок;

номери полів і ділянок.

19. Нівелювання – процес, метою якого є визначення:

абсолютних висот;

відносних висот;

висот проектування;

аплікат.

20. Які з вказаних робіт не є геодезичними роботами у землеустрої:

виконавче знімання;

теодолітне знімання;

нівелірне знімання;

тахеометричне знімання.

21. Вкажіть вірний вираз:

у четвертій чверті $r=\alpha$;

у четвертій чверті $r=\alpha+180^\circ$;

у четвертій чверті $r=\alpha-360^\circ$;

у четвертій чверті $r=360^\circ-\alpha$.

22. Велика напіввісь референц-еліпсоїда Красовського дорівнює:

приблизно 6357 км;

приблизно 6378 км;

приблизно 6371 км;

приблизно 40000 км.

23. Визначення площ земельних ділянок на плані, карті, фотоматеріалі за допомогою палеток:

аналітичне;

графічне;

графо-аналітичне;

механічне.

24. Які елементи не наносяться на розбивочне (розмічувальне) креслення:

суміжники земельних ділянок;

величини кутів і ліній, які необхідно перенести на місцевість;

номери полів і ділянок;

проектні межі.

25. Точність визначення координат по топографічних планах/картах повинна складати:

нуль цілих дві десятих мм;

нуль цілих три десятих мм;

нуль цілих чотири десятих мм;

нуль цілих п'ять десятих мм.

26. Які з вказаних робіт не є геодезичними роботами у землеустрої:

побудова геодезичного знімального обґрунтування;

астрономічне визначення азимутів;

оновлення планів і карт;

коригування планів.

27. Яку позначку матиме румб у першій чверті:

ПнС (NE);

ПнЗ (NW);

ПдС (SE);

ПдЗ (SW).

28. Вкажіть правильну формулу поправки за перевищення кінців (нахил) лінії у значення проектної лінії при перенесенні проекту в натуру:

формула $S_h = h^2 + 2S$;

формула $S_h = h^2 - 2S$;

формула $S_h = h^2 / 2S$;

формула $S_h = h^2 * 2S$.

29. Який спосіб визначення площ є найточнішим:

аналітичний;

графічний;

графо-аналітичний;

механічний.

30. У яких випадках при перенесенні проекту в натуру у значення проектної лінії вводиться поправка за нахил лінії:

завжди;

при кутах нахилу до $1,5^\circ$;

ніколи;

при кутах нахилу більше $1,5^\circ$.

31. Точність визначення висот по топографічних планах/картах повинна складати:

нуль цілих три десятих *h;

нуль цілих п'ять десятих *h;

нуль цілих сім десятих *h;

нуль цілих дев'ять десятих *h.

32. Який прилад не доцільно використовувати для коригування контурів місцевості:

гіротеодоліт;

електронний тахеометр;

екер;

лазерна рулетка.

33. Яку позначку матиме румб у другій чверті:

ПнС (NE);

ПнЗ (NW);

ПдС (SE);

ПдЗ (SW).

34. Прирости координат лінії $\Delta X_{AB} < 0; \Delta Y_{AB} < 0$. За якою формулою буде обчислюватися румб лінії АВ:

у першій чверті $r = \alpha$;

у другій чверті $r = 180^\circ - \alpha$;

у четвертій чверті $r = 360^\circ - \alpha$;

у третій чверті $r = \alpha - 180^\circ$.

35. Визначення площ земельних ділянок на плані, карті, фотоматеріалі за допомогою планіметра:

аналітичний;

графічний;

графо-аналітичний;

механічний.

36. Як оформлюють нововстановлені межові знаки:

курганом з окопкою;

курганом;

окопкою;

дерев'яними кілками.

Тестові завдання з навчальної дисципліни «Оцінка земель та нерухомості»

1. Показник оцінки земель, який характеризує прибутковість їх використання:

кадастрова площа;

диференціальний дохід;

інвентаризація земель;

валовий збір.

2. Персоніфікація землі - це:

розподіл землі між персонами (особами);

розподіл землі між власниками;

процес протилежний приватизації;

юридичне оформлення права власності на землю фізичної особи.

3. Кадастровий план земельної ділянки містить характеристики:

меліоративних мереж;

лісовкритих площ;

земельної ділянки;

сільськогосподарських угідь.

4. Сукупність заходів, які забезпечують збереження продуктивності земель шляхом вилучених їх на певний час - це:

рекультивация земель;

деградація земель;

консервація земель;

збереження земель.

5. Консервація земель - це:

вилучення земель для суспільних потреб;

вилучення земель під дороги, проїзди, які відповідно зменшують розміри середньої земельної частки;

забезпечення умови для товарного виробництва, переробки та зберігання сільськогосподарської продукції;

сукупність заходів для збереження продуктивності земель шляхом вилучення їх на певний час з використання в сільськогосподарському виробництві.

6. В основу розміру земельного податку закладено показники:

щільності населення;

нормативної грошової оцінки земель;

затрат на побудову меліоративної мережі;

агрохімічної оцінки та бонітування ґрунтів.

7. Кадастрові знімання використовують:

для визначення обсягів капіталовкладень;

для економічного стимулювання використання земель;

для економічного стимулювання раціонального використання та охорони земель;

для визначення та відновлення меж земельних ділянок.

8. Відомості про всі об'єкти обліку на території місцевої ради, кадастровий реєстр земель фізичних і юридичних осіб та комунальної власності ведеться в межах районів та міст на рівні:

регіональному;

територіальному;

місцевому;

національному.

9. Дані про межі адміністративно-територіальних утворень, кількісні, якісні, оціночні характеристики, правовий режим земель адміністративних утворень, з метою управління земельними ресурсами, кадастрові та територіальні зони обліковуються установами такого рівня:

регіонального;

місцевого;

національного;

загальноєвропейського.

10. Роботи, що проводяться з метою обчислення площ та встановлення і відновлення меж земельних ділянок:

агрохімічне обстеження земель;

бонітування ґрунтів;

знімання місцевості;

збір, обробка та аналіз статистичних даних про господарське використання земель.

11. Роботи, що проводяться з метою визначення показників природних властивостей ґрунтів:

знімання місцевості;

агрохімічне обстеження земель;

бонітування ґрунтів;

збір, обробка та аналіз статистичних даних про господарське використання земель.

12. Роботи, що є складовою нормативної грошової оцінки земельних ресурсів:

знімання місцевості;
збір, обробка та аналіз статистичних даних про господарське використання земель;
агрохімічне обстеження земель;
бонітування ґрунтів.

13. Аналітичні групування земельнокадастрових даних здійснюють з метою:
виявлення структури явищ;
виявлення їх взаємозв'язку і взаємозалежності;
моделювання результатів певних робіт на перспективу;
проведення аналізу використання різноманітних методів кадастрових знімань.

14. Структурні групування земельнокадастрових даних здійснюють з метою:
проведення аналізу використання різноманітних методів кадастрових знімань;
моделювання результатів певних робіт на перспективу;
виявлення їх взаємозв'язку і взаємозалежності;
виявлення структури явищ

15. Кадастрове зонування не передбачає встановлення:
місця розташування обмежень щодо використання земель;
меж кадастрових зон та кварталів;
меж оцінюваних районів та зон;
балів бонітету відповідних ґрунтів.

16. Не є складовою підготовчого етапу до кадастрових знімань:
розробка технічного завдання на виконання робіт;
підготовка робочого кадастрового плану (схеми) виконання робіт;
проведення економічної оцінки земельної ділянки;
вивчення забезпечення правовими земельно-кадастровими та планово-картографічними матеріалами.

17. Основою агроґрунтового районування є:
матеріали бонітування ґрунтів;
матеріали земельно-оціночного зонування;
матеріали великомасштабного ґрунтового обстеження;
топографічні та інші картографічні матеріали.

18. Основою земельно-оціночних робіт є:
матеріали бонітування ґрунтів;
матеріали великомасштабного ґрунтового обстеження;
матеріали земельно-оціночного зонування;
топографічні та інші картографічні матеріали.

19. Об'єкт бонітування – це:
рента;
земельна ділянка;
земельний пай;
ґрунт.

20. Основою для проведення економічної оцінки землі є:
кадастрові знімання;
бонітування ґрунтів;
кадастрове зонування;
нормативна та експертна оцінка земельних угідь.

21. Результатом бонітування ґрунтів є:

встановлення відносної придатності земель для будівництва будівель і споруд;
встановлення відносної придатності земель для видобутку корисних копалин;
встановлення відносної придатності земель для їх промислового використання;
встановлення відносної придатності земель для вирощування основних сільськогосподарських культур.

22. Загальна економічна оцінка земель передбачає:

визначення ступеня ефективності вирощування конкретних сільськогосподарських культур на різних ґрунтах;

визначення ступеня ефективності використання земельної ділянки з метою будівництва на ній будівель і споруд;

визначення ступеня ефективності використання земельної ділянки з метою її промислового використання;

визначення об'єктивних показників родючості та показників, які характеризують ефективність використання землі.

23. Часткова економічна оцінка земель передбачає:

визначення ступеня ефективності використання земельної ділянки з метою будівництва на ній будівель і споруд;

визначення об'єктивних показників родючості та показників, які характеризують ефективність використання землі;

визначення ступеня ефективності використання земельної ділянки з метою її промислового використання;

визначення ступеня ефективності вирощування конкретних сільськогосподарських культур на різних ґрунтах.

24. У практиці земельно-оціночних робіт не застосовують визначення середньої багаторічної врожайності сільськогосподарських культур за:

методом найменших квадратів;

вибірковим методом;

методом експертизи врожайності на пробних майданчиках і контрольних ділянках;

методом кореляційно-регресійного аналізу за середніми багаторічними даними господарств.

25. Окупність затрат визначається як співвідношення:

прибутку і затрат на конкретних групах ґрунтів;

виручки від реалізації вирощеної продукції і затрат на конкретних групах ґрунтів;

диференціальних рентних доходів і затрат на конкретних групах ґрунтів;

валової продукції в кадастрових цінах і затрат на конкретних групах ґрунтів.

26. В процесі економічної оцінки земель було прийнято вихідний коефіцієнт окупності затрат:

що відповідає 1,25;

що відповідає 1,30;

що відповідає 1,35;

що відповідає 1,15.

27. Додатковий продукт І визначають:

множенням вихідних затрат на різницю між фактичним і вихідним значенням коефіцієнта окупності затрат;

множенням різниці фактичного і вихідного рівнів затрат на різницю між фактичним і вихідним значенням коефіцієнта окупності затрат;

множенням вихідних затрат на різницю між фактичними виручкою і собівартістю вирощеної продукції;

множенням вихідних затрат на різницю між виручкою на відносно кращих та гірших землях.

28. Додатковий продукт II знаходять:

множенням різниці фактичного і вихідного рівнів затрат на різницю між фактичним і вихідним значенням коефіцієнта окупності затрат;

множенням вихідних затрат на різницю між фактичними виручкою і собівартістю вирощеної продукції;

множенням вихідних затрат на різницю між фактичним і вихідним значенням коефіцієнта окупності затрат;

множенням вихідних затрат на різницю між виручкою на відносно кращих та гірших землях.

29. Залежно від призначення та порядку проведення оцінки земельних ресурсів, виділяють такі її види:

економічна та технічна грошова оцінка;

диференціальна та абсолютна грошова оцінка;

кадастрова та бонітетна грошова оцінка;

нормативна та експертна грошова оцінка.

30. Інформаційною базою для грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення є:

матеріали геоінформаційних систем;

матеріали кадастрових зніманих;

матеріали державного земельного кадастру;

матеріали кадастрового зонування.

31. В основу проведення грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення закладено визначення розмірів:

розрахункових рентних доходів від вирощування переважно зернових культур;

розрахункових рентних доходів від вирощування всієї рослинницької продукції;

розрахункових рентних доходів від сільськогосподарського виробництва;

розрахункових рентних доходів від можливого використання земельних ресурсів для будь-яких потреб.

32. Грошова оцінка угідь визначається шляхом:

множення розрахункового річного розміру абсолютної ренти і терміну її капіталізації;

множення розрахункового річного розміру диференціальної ренти і терміну її капіталізації;

множення розрахункового річного розміру прибутку від використання земля і терміну її капіталізації;

множення розрахункового річного рентного доходу і терміну його капіталізації.

33. Термін капіталізації з метою проведення грошової оцінки земель встановлено

у розмірі 22 роки;

у розмірі 33 роки;

у розмірі 45 років;

у розмірі 50 років.

34. Коефіцієнт норми рентабельності, що використовувався при проведенні економічної оцінки земель:

складає 0,33;
складає 0,35;
складає 0,25;
складає 0,45.

35. Значення показника абсолютного рентного доходу, який створюється на гірших за якістю землях в сільському господарстві, встановлене в Україні на гектар угідь з метою оцінки земель і складає:

еквівалент 7,4 ц зерна;
еквівалент 1,6 ц зерна;
еквівалент 1,5 ц зерна;
еквівалент 2,6 ц зерна.

36. Значення показника диференціального рентного доходу, встановлене в Україні на гектар угідь з метою оцінки земель, складає:

еквівалент 2,6 ц зерна;
еквівалент 1,5 ц зерна;
еквівалент 1,6 ц зерна;
еквівалент 7,4 ц зерна.

Тестові завдання з навчальної дисципліни «Землеустрій»

1. На території багаторічних насаджень розміщують такі елементи:

квартали;
населені пункти;
польові стани;
об'єкти інженерної інфраструктури.

2. Робочі проекти класифікуються:

на типові;
на кошторисні;
на ресурсні;
на функціональні.

3. Робочий проект складається:

з графічних матеріалів, кошторисної документації, пояснювальної записки;
з екологічного обґрунтування;
з землевпорядної документації;
з протиерозійних розрахунків.

4. Стадія робочого проектування включає:

робочі проекти землеустрою, щодо рекультивації порушених земель, землювання малопродуктивних угідь, захисту земель від ерозії, підтоплення, заболочення, вторинного засолення, висушення зсувів, ущільнення, закислення, забруднення промисловими та іншими відходами, радіоактивними та хімічними речовинами, покращання сільськогосподарських земель, підвищення родючості ґрунтів;
технічну документацію із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості);
технічну документацію із землеустрою щодо складання документів, що посвідчують право на земельну ділянку;

спеціальні тематичні карти і атласи стану земель та їх використання.

5. Землі, вкриті багаторічною трав'янистою рослинністю – це:

пасовища і сіножаті;

перелоги;

чагарники;

багаторічні насадження.

6. Земельні ділянки, покриті багаторічною трав'янистою рослинністю, які систематично використовуються для сінокосіння – це:

сіножаті;

пасовища;

перелоги;

чагарники.

7. Організація території сіножатей полягає в розміщенні:

бригадних ділянок, полів і польових доріг;

скотопрогонів;

полів сівозмін;

чагарників;

8. Не відноситься до робочих проектів землеустрою:

встановлення на місцевості меж адміністративно-територіальних утворень, землеволодінь та землекористувань;

створення захисних лісових насаджень;

рекультивациі порушених земель;

терасування схилів.

9. Види польових станів:

капітальні;

стаціонарні;

пересувні;

всі вище перераховані.

10. Сукупність нормативно-правових, економічних, технічних документів із використання та охорони земель, які вміщують розрахунки, опис, креслення технічних рішень, кошторис, реалізацію яких передбачається здійснити протягом 2-3 років – це:

кошторисна документація;

робочий проект землеустрою;

проект землеустрою;

технічна документація.

11. Із складу орних земель вилучають:

придатні для використання;

чорноземи;

непридатні для використання під рілля;

високоінтенсивні.

12. Основними завданнями внутрішньогосподарського землеустрою є:

формування національної екологічної мережі шляхом розробки національних і регіональних схем землеустрою;

організація раціонального використання земельних ділянок для с.-г. виробництва;

організація території рекреаційного призначення;

організація території населених пунктів.

13. Підготовчі роботи поділяються на:
камеральним методом та польовим обстеженням;
частково камеральним методом, частково польовим обстеженням;
графічним способом;
обстежувальним методом.
14. Спеціалізація с.-г. підприємства впливає:
на якість угідь;
на склад і площі угідь та сівозмін;
на розміщення дорожньої мережі;
на розміщення господарських центрів.
15. Найкраща форма поля:
прямокутна;
трикутна;
у вигляді паралелограма;
квадратна.
16. До кліматичних умов, які враховуються під час внутрішньогосподарського землеустрою, відносять:
теплозабезпеченість;
вологозабезпеченість;
сонячну радіацію;
мікрокліматичні умови.
17. До сільськогосподарських угідь не належать:
кормові вгіддя;
чагарники;
рілля;
багаторічні плодоягідні насадження;
18. Камеральні роботи це –:
збирання, систематизація, перевірка та вивчення природних, економічних, організаційно-господарських умов господарства;
вивчення території господарства з метою виявлення резервів підвищення ефективності використання земель і допустимої інтенсивності використання в протиерозійному відношенні, а також першочергового розміщення протиерозійних заходів на території господарства;
вивчення території земель сільської ради;
вивчення території сільського населеного пункту.
19. Техніко-економічні показники проекту внутрішньогосподарського землеустрою не включають:
характеристику виробничого напрямку с.-г. підприємства;
інформацію про розораність і лісистість території;
характеристику населених пунктів;
інформацію про загальну площу земель та с.-г. угідь, у т.ч. ріллі.
20. Організація угідь під час складання проекту внутрішньогосподарського землеустрою полягає:
у визначенні обсягів протиерозійних заходів;
у визначенні площ кормових угідь та їх облаштуванні;
у встановленні складу, площі та співвідношення угідь, їх розміщенні у просторі та

проведенні робіт з їх поліпшення;
у визначенні режиму території.

21. До сільськогосподарських угідь не належать:

ліси;
перелоги;
ягідники;
хмільники.

22. До багаторічних насаджень відносять:

чагарники;
ягідники;
лісосмуги;
багаторічні трави.

23. Показниками, якими характеризується соціальна ефективність використання землі:
плата за використання землі, збереження сільськогосподарських угідь від негативних впливів; темп росту сукупного суспільного продукту, рівень рентабельності;

плата за використання землі, відрахування на соціальне забезпечення, соціальне страхування громадян, відрахування на культурно побутові потреби;
темпи росту сукупного продукту; створення умов для різних форм господарювання, рівень задоволення потреб населення в сільськогосподарській продукції;
немає правильної відповіді.

24. Показники, які відносять до екологічної ефективності використання земель:

склад і співвідношення земельних угідь, питома вага просапних культур у сівозміні, чистий дохід;

рівень задоволення потреб у сільськогосподарській продукції, капітальні затрати і щорічні витрати на природоохоронні заходи, структура посівних площ;

склад і співвідношення земельних угідь, питома вага просапних культур у сівозмінах, баланс гумусу в ґрунті, забруднення території, питома вага виробленої екологічно чистої продукції, показник екологічної стабільності і ландшафту, розораність сільськогосподарських угідь;

чистий дохід, вартість валової і товарної продукції, розмір капіталовкладень, терміни їх окупності, плата за використання земель.

25. Замовником на розробку проекту землеустрою сільськогосподарських підприємств є:

проектна організація із землеустрою;
райдержадміністрація;
землевласник(землекористувач);
сільська (селищна) рада.

26. Проекти землеустрою сільськогосподарських підприємств розраховані:

на 1-3 роки;
на 3-5 років;
на 5-10 років;
на 10-15 років.

27. На прогностичний період дії проекту землеустрою сільськогосподарських підприємств впливають:

площа землекористування;
виробнича спеціалізація господарства;
система розселення;

терміни оренди землі;

28. Організаційно - управлінська структура, яка не є прийнятою під час землеустрою сільськогосподарських підприємств:

галузева;

виробнича;

комбінована;

територіальна.

29. Підготовчі роботи під час розробки проектів землеустрою складаються:

з консервації земель, захисту земель від ерозії;

із складання контурних експлікацій, оцінки земельних ресурсів;

із камеральної землевпорядної підготовки, польового землевпорядного обстеження території;

із розрахунку розміру і вартості земельної частки (паю), розрахунку середньозваженого балу бонітету.

30. Деградовані землі – це:

землі, на яких поширені паразитичні мікроорганізми, віруси, гриби та інші біологічні речовини, що забруднюють ґрунт і, отже, негативно впливають на людину і сільськогосподарських тварин;

землі, на яких поширені бактеріально-паразитичні й карантинні шкідники і хвороби;

землі, на поверхні й у ґрунті яких унаслідок впливу сільськогосподарського і промислового виробництва, міст та перенесенням «атмосфера - ґрунт» утворюються нові компоненти: накопичуються пестициди, важкі метали, інші хімічні речовини і

радіонукліди;

землі, на яких у результаті антропогенної діяльності або природних чинників відбуваються стійкі негативні процеси зміни стану властивостей ґрунтів;

31. Розмір господарства в умовах ринкової економіки – це:

економічна змінна, що реалізується через систему державного управління і має забезпечити сталий та ефективний розвиток сільськогосподарського виробництва відповідно до місця його розташування та обраної спеціалізації;

встановлений розмір господарства на основі наукових рекомендацій із врахуванням досвіду розвинених країн та перспектив щодо ефективного ведення сільськогосподарського виробництва і збільшення обсягів виробленої продукції;

економічна змінна, що реагує на ринкові сигнали, які пов'язані із нестачею капіталовкладень, необхідних сільськогосподарським підприємствам і попиту на продукцію вироблену господарством;

цілеспрямована політика держави на формування господарств шляхом формування системи дотаційних виплат і впливом на кон'юнктуру ринку сільськогосподарської продукції через державні закупки.

32. Рекультивація земель – це:

система правових, організаційних, економічних, технологічних та інших заходів, спрямованих на раціональне використання земель, запобігання необґрунтованому вилученню земель сільськогосподарського призначення для несільськогосподарських потреб, захист від шкідливого антропогенного впливу тощо;

виведення з господарського обороту (сільськогосподарського або промислового) земель на певний термін для здійснення заходів щодо відновлення родючості та екологічно задовільного стану ґрунтів, а також для встановлення або повернення (відновлення)

втраченої екологічної рівноваги у конкретному регіоні;
методологічна основа оптимізації взаємодії людини з землею як ресурсом з одержанням оптимально можливого приросту продукції за умови мінімальних або нульових екологічних збитків, як прояву оптимального врегулювання еколого-економічних взаємовідносин;

комплекс інженерно-технічних, меліоративних, агротехнічних і інших заходів, спрямованих на відновлення біологічної продуктивності і господарської цінності порушених земель, а також на поліпшення умов навколишнього природного середовища;

33. Раціональною слід вважати таку площу землекористування:

на якій розміщення сільськогосподарського виробництва не суперечить дотриманню вимог охорони навколишнього середовища;

на якій можливе розміщення виробничих будівель та споруд сільськогосподарського підприємства необхідних для забезпечення виробничого процесу з дотриманням санітарно-захисних смуг;

на якій розміщення сільськогосподарського виробництва сприяє найбільш продуктивному використанню землі, праці матеріально-технічних засобів із врахуванням розміру земельної площі як головного засобу виробництва;

на якій можливе розміщення виробництва сільськогосподарського підприємства в керованих розмірах у разі забезпечення його галузевий необхідним для успішного розвитку складом і площею угідь;

34. Недоліки просторового розміщення землекористувань (землеволодінь)

сільськогосподарських підприємств:

черезсмужжя (міжгосподарське);

занедбаність сільськогосподарських угідь;

поганий стан внутрішньогосподарської шляхової мережі;

обмеженість прав землекористувача.

35. Забрудненими визнають землі:

на яких поширені паразитичні мікроорганізми, віруси, гриби та інші біологічні речовини, що забруднюють ґрунт і, отже, негативно впливають на людину і сільськогосподарських тварин;

на поверхні й у ґрунті яких у наслідок впливу сільськогосподарського і промислового виробництва, міст та перенесенням «атмосфера - ґрунт» утворюються нові компоненти: накопичуються пестициди, важкі метали, інші хімічні речовини і радіонукліди;

які зазнають біогенного забруднення в кількостях понад гранично допустиму концентрацію мікроорганізмів;

які значною мірою зазнають впливу водної і вітрової ерозії ґрунтів, підтоплення, заболочування, вторинного засолення, опустелювання земель, що осідають унаслідок видобутку корисних копалин або інших втручань людний;

36. Стале землекористування – це:

соціально-демографічні характеристики, зайнятість, за потреби міжгосподарські відносини, рівень життя, якість розвитку соціальної сфери, стан суспільної думки (оцінка, цінності та очікування населення);

поділ території, що виходить з об'єктивних закономірностей природних умов, територіального поділу праці, формування територіально-виробничих комплексів різних масштабів і структури, необхідності збереження екологічної рівноваги та гармонійного

розвитку економіки адміністративно-територіальних утворень;
така система земельних і суспільно-виробничих відносин, за якої досягається оптимальне співвідношення між економічно доцільним і екологічно безпечними видами використання земель і забезпечується економічне зростання матеріальних і духовних потреб населення;
зведення в систему наявних даних економічного моніторингу, створення систем балансових рівнянь на основі розрахунку коефіцієнтів кореляції для територій, що дають змогу постійно поповнювати оперативну базу даних і моделювати розвиток господарського комплексу, системи землекористування та економічні показники.

Тестові завдання з навчальної дисципліни «Картографія»

1. Відношення довжин об'єктів на карті порівняно з їхньою реальною величиною на місцевості – це:
масштаб;
проекція;
генералізація;
триангуляція.
2. Дрібномасштабними вважаються карти масштабу, дрібнішого за:
один до десяти тисяч;
один до мільйона;
один до ста тисяч;
один до десяти мільйонів.
3. Масштаб карти, записаний у вигляді: 1:100 000, має назву:
іменований;
лінійний;
числовий;
крупний.
4. За охопленням території географічні карти поділяються на:
оглядові й топографічні;
оглядові, оглядово-топографічні й топографічні;
оглядові й геодезичні;
геодезичні й топографічні.
5. Спосіб перенесення поверхні еліпсоїда на площину відповідно до математичного закону – це:
масштаб;
проекція;
генералізація;
триангуляція.
6. За способом перенесення поверхні еліпсоїда на площину розрізняють проекції:
циліндричні, конічні та азимутальні;
рівновеликі, рівнокутні та рівнопроміжні;
циліндричні, конічні та довільні;
циліндричні, конічні, азимутальні та довільні.
7. Обґрунтований відбір місцевих об'єктів для нанесення їх на карту – це:

масштаб;
проекція;
генералізація;
триангуляція.

8. Середньомасштабними вважаються карти масштабів:

один до п'яти тисяч – десяти тисяч;
один до п'ятдесяти тисяч – п'ятисот тисяч;
один до п'ятисот тисяч – мільйона;
один до мільйона – десяти мільйонів.

9. Масштаб карти, записаний у вигляді: в 1 см 5 км, має назву:

іменований;
лінійний;
числовий;
крупний.

10. За детальністю зображення географічні карти поділяються на:

великомасштабні та дрібномасштабні;
великомасштабні, дрібномасштабні та позамасштабні;
великомасштабні, середньомасштабні та дрібномасштабні;
великомасштабні, оглядові та топографічні.

11. Методом знаходження географічних координат шляхом вимірювань за картою є:

триангуляція;
трилатерація;
генералізація;
інтерполяція.

12. За характером спотворень на карті розрізняють проєкції:

циліндричні, конічні та азимутальні;
рівновеликі, рівнокутні та рівнопроміжні;
циліндричні, конічні та довільні;
циліндричні, конічні, азимутальні та довільні.

13. Великомасштабними вважаються карти масштабу, більшого за:

один до десяти тисяч;
один до п'ятдесяти тисяч;
один до ста тисяч;
один до п'ятисот тисяч.

14. Масштаб карти на лінії найменших спотворень має назву:

головний;
частковий;
великий;
дрібний.

15. За призначенням географічні карти поділяються на:

навчальні, оглядові, інженерні, військові;
навчальні, оглядові, довідкові, інженерні;
навчальні, наукові, оглядові, інженерні;
навчальні, довідкові, інженерні, військові.

16. Відсутність спотворень характерна для такого картографічного твору:

глобус;

карта світу;
карта півкуль;
карта України.

17. Серед перспективних азимутальних проєкцій виділяють:

гномонічні, стереографічні, зовнішні, ортографічні;
гномонічні, стереографічні, зовнішні, ортодоксальні;
гномонічні, стереографічні, зовнішні, морфографічні;
гномонічні, стереографічні, зовнішні, ортопедичні.

18. Лінія на карті, що вказує на найкоротшу відстань між двома точками – це:

ортодромія;
локсодромія;
полігонія;
інтерполяція.

19. До методів картографічної характеристики природних або суспільних явищ належать:

фонове забарвлення, картограма, генералізація;
фонове забарвлення, триангуляція, трилатерація;
фонове забарвлення, картограма, інтерполяція;
фонове забарвлення, картограма, картодіаграма.

20. Плану місцевості властивий масштаб, більший за:

один до п'ятдесяти тисяч;
один до двадцяти п'яти тисяч;
один до десяти тисяч;
один до п'яти тисяч.

21. За тематикою географічні карти поділяються на:

загальногеографічні й топографічні;
загальногеографічні та оглядові;
загальногеографічні й конкретногеографічні;
загальногеографічні й тематичні.

22. За орієнтацією допоміжної поверхні розрізняють такі картографічні проєкції:

нормальні, поперечні, косі;
нормальні, поперечні, криві;
нормальні, поздовжні, косі;
нормальні та ненормальні.

23. Лінія на карті, що перетинає всі меридіани під одним і тим же кутом – це:

полігонія;
ортодромія;
локсодромія;
інтерполяція.

24. Значок на оглядовій карті, що позначає населений пункт – це:

полігон;
ареал;
горизонталь;
пунсон.

25. Карти світу виготовляються звичайно в такій проєкції:

циліндрична;
конічна;

довільна;
азимутальна.

26. Міжнародно визнаним початковим меридіаном є:
київський;
грінвіцький;
паризький;
пулковський.

273. Зарамкове (або у вигляді врізки) пояснення до карти – це:
експлікація;
генералізація;
легенда;
інтерполяція.

28. Материк Австралія та острів Гренландія мають майже однакову величину на карті світу, виготовленій у такій проекції:

довільній;
рівнопроміжній;
рівнокутній;
рівновеликій.

29. Пунктирними лініями на картах позначаються:

екватор, тропіки й полярні кола;
екватор і початковий меридіан;
екватор і лінія зміни дат;
тропіки й полярні кола.

30. Лінії на карті, що позначають однаковий ступінь поширення того чи іншого явища – це:

горизонталі;
ізолінії;
діагоналі;
вертикалі.

31. Карти України виготовляються звичайно в такій проекції:

конічна;
азимутальна;
довільна;
циліндрична.

32. Усі паралелі та меридіани паралельні одне одному на карті, виготовленій у проекції:

Ламберта;
Постеля;
Меркатора;
Птолемея.

33. За масштабом карта Черкаської області є:

великомасштабною;
дрібномасштабною;
середньомасштабною;
позамасштабною.

34. Паралелі мають вигляд концентричних кіл (дуг), а меридіани – променів, що виходять з однієї точки, на картах, виготовлених у такій проекції:

азимутальній;
довільній;
конічній;
циліндричній.

35. Демонстрація на карті ступеню прояву явища, виражена різними відтінками однієї барви – це:

картограма;
картодіаграма;
кількісний фон;
якісний фон.

36. Демонстрація на карті ступеню прояву явища, виражена різними барвами – це:

картограма;
картодіаграма;
кількісний фон;
якісний фон.

Тестові завдання з навчальної дисципліни
«Кадастр населених пунктів»

1. Показники, за якими проводиться облік якості земель:

відстань до материнської породи;
вміст гумусу, вміст фізичної глини;
товщина гумусового горизонту;
вміст інших поживних речовин.

2. Всі землі в межах України незалежно від форм власності та правового режиму, цільового призначення, господарського використання - це:

адміністративна одиниця;
земельний фонд;
земельна територія;
земельна провінція.

3. Земельні ділянки, які мають природні лікувальні властивості, які використовуються або можуть використовуватися для профілактики захворювань і лікування людей - це землі:

рекреаційного призначення;
історико-культурного призначення;
оздоровчого призначення;
житлової та громадської забудови.

4. Лісові смуги, створені з метою захисту полів сівозмін, зрошувальної мережі від ерозії ґрунтів, засух та інших несприятливих впливів кліматичних факторів - це:

лісовкриті площі;
чагарники;
лісові смуги;
заболочені землі.

5. За гранулометричним складом існують такі групи ґрунтів:

лесовидні;
елювіальний;

перезволожені і заболочені;
піщані і супіщані.

6. Багаторічні насадження, створені для отримання плодів - це:
рілля;
сади;
сіножаті;
пасовища.

7. Формою б-зем називається:

звіт про розподіл земель за орендарями;
звіт про наявність зрошувальних земель та розподіл їх за власниками землі, землекористувачами, угіддями;
звіт про наявність осушених земель та розподіл їх за власниками землі, землекористувачами, угіддями;
звіт про наявність і розподіл їх за власниками землі, землекористувачами, угіддями та видами економічної діяльності.

8. Землі, які в установленому порядку відведені під будівництво, але будівельні роботи на яких не розпочато - це:

землі, які використовуються для відпочинку;
землі зайняті поточним будівництвом;
землі відведені під будівництво;
землі під гідротехнічними спорудами.

9. Форма 2-зем складається за станом на число і місяць щороку:

01.01 і на 01.07;
15.02 і на 15.08;
01.02 і на 01.08;
15.01 і на 15.07.

10. Земельні ділянки, надані підприємствам, організаціям і установам зв'язку та громадянам під повітряні і кабельні телефонно-телеграфні лінії та супутникові засоби зв'язку - це:

землі загального користування;
землі енергетичної системи;
землі зв'язку;
землі запасу.

11. Тип землекористування гаражно-будівельних кооперативів та індивідуальних гаражів громадян - це земельні ділянки для:

городництва;
гаражного будівництва;
дачного будівництва;
сінокосіння та випасання худоби.

12. Земельно-обліковою одиницею є:

землекористування;
земельну ділянку;
частину земельної ділянки;
земельна частка (пай).

13. Група землекористувань, що об'єднує землі лісогосподарських підприємств (в тому числі військових лісгоспів) - це землі:

водного фонду;
лісогосподарського призначення;
рекреаційного призначення;
оздоровчого призначення.

14. У процесі природно-сільськогосподарського районування виділено на рівні зон дві гірські області:

Закарпатська та Альпійська;
Альпійська і Піренейський;
Гімалайський і Кавказька;
Кримська і Карпатська.

15. Земельні ділянки, що не передані у власність або надані у постійне користування, а також земельні ділянки, право власності або право користування, якими припинено згідно з чинним законодавством - це:

землі зв'язку;
землі загального користування;
землі оборони;
землі запасу.

16. Категорії придатності земель:

землі придатні під чагарники;
землі пасовищні;
землі придатні під с.-г. угіддя після корінних меліорацій;
землі малопродуктивні під с.-г. угіддя;

17. Ведеться облік кількості земель на рівні:

державному;
федеральному;
базовому, регіональному та національному;
муніципальному.

18. Повністю штучно створені водотоки, які призначені для раціонального використання води, іригації і для інших цілей, а також міжгосподарські осушувальні та зрошувальні канали - це:

відкриті землі без рослинного покриття;
природні водотоки;
штучні водотоки;
сухі відкриті землі.

19. Територія, місцевість якої має природні лікувальні властивості і необхідні умови для використання їх з лікувально-профілактичною метою - це землі:

історико-культурного призначення;
курортів;
природоохоронного призначення;
оздоровчого призначення.

20. Чисті пари відносяться до:

багаторічних насаджень;
ріллі;
садам;
культурним пасовищам.

21. Землі, надані в користування, в тому числі на умовах оренди, згідно з рішенням

органів місцевого самоврядування - це землі:

державної власності;
колективної власності;
приватної власності;
комунальної власності.

22. Земельні ділянки, передані у власність фермерському господарству як юридичній особі, або його членам та земельні ділянки, надані в користування на умовах оренди - це землі:

зрошувальні;
транспорту;
резервного фонду;
фермерського господарства.

23. Сільськогосподарські угіддя, які систематично використовуються для випасання худоби - це:

рілля;
багаторічні насадження;
луки;
пасовища.

24. Землі, які використовуються для автомобільних доріг загального користування включаючи органи управління дорогами і допоміжними атрибутами - це землі:

автомобільного транспорту;
залізничного транспорту;
повітряного транспорту;
трубопровідного транспорту.

25. Кількість в Україні природно-сільськогосподарських округів:

25;
52;
40;
31;

26. Угіддя, яке систематично відчиняються для вирощування сільськогосподарської продукції - це:

сінокіс;
сад;
рілля;
пасовище.

27. Земельні ділянки, надані в установленому порядку підприємствам, установам і організаціям для здійснення відповідної діяльності - це землі:

рекреаційного призначення;
промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення;
природно-заповідного фонду;
резервного фонду;

28. Болота, розміщені на підвищених ділянках рельєфу і зволожуються атмосферними опадами - це:

поверхневі болота;
нищі болота;
відкриті землі без рослинного покриву;

сухі відкриті землі.

29. Визначення наявності в ґрунті поживних речовин, вмісту гумусу і т.п. - це обстеження:

агрохімічне;

кадастрове;

геоботанічне;

біологічне.

30. Як називається форма 2-зем:

звіт про землі, які перебувають в оренді;

звіт про землі, які перебувають у користуванні;

звіт про землі, які перебувають у власності та користуванні;

звіт про землі, які перебувають у власності.

31. Землі, які зазнали тимчасове або часткове затоплення - це землі:

заболочені;

водні;

перезволожені;

кам'янисті;

32. Землі зайняті господарськими шляхами і прогонами на с.-г. землях, а також на с.-г.

угіддях інших категорій земель це:

землі під дворами;

землі тимчасової консервації;

землі під будівлями;

землі під господарськими шляхами і прогонами.

33. Землі, які раніше орали, а згодом більше року, починаючи з осені, не використали для посіву сільськогосподарських культур і не готують під пар - це:

рілля;

поклади;

луки;

лісовкриті площі.

34. За еродованістю ґрунти поділяють на:

слабо кислі і сильно кислі;

слабозмиті, середньо змиті, сильно змиті;

піщані, супіщані;

суглинні.

35. Облік кількості земель є:

тривалий;

основний і поточний;

тимчасовий;

потоківий.

36. Основні форми статистичної звітності:

б а-ст, б б-ст;

б д-зем, б г-зем, 2 б-зем;

2 а-зем, б з-зем, б г-зем, б д-зем;

б-зем, ба-зем, б б-зем, 2-зем.

Тестові завдання з навчальної дисципліни
«Фотограмметрія та дистанційне зондування»

1. Розділ фотограмметрії, що вивчає способи комп'ютерної обробки цифрових фотознімків, називається:
аналогова фотограмметрія;
аналітична фотограмметрія;
практична фотограмметрія;
цифрова фотограмметрія.
2. Аерофотознімок з кутом нахилу більше 3° називається:
плановим;
нормальним;
рівновідхиленням;
перспективним.
3. В якій площині знаходиться головна точка знімка o :
в предметній;
в картинній;
в площині картинного горизонту;
в площині дійсного горизонту.
4. Трансформування шляхом утворення нового фотозображення називається:
графічним;
фотомеханічним;
оптико-графічним;
аналітичним.
5. Камеральний спосіб згущення опорної мережі по аерофотознімках називається:
фотозгущення;
аероуцільнення;
фототріангуляція;
аерофотознімання.
6. Чим обмежуються максимальні відстані від фотостанцій до дальньої межі знімання при проведенні наземного знімання:
фокусною відстанню приладів;
не повинна бути більше 100 м ;
відстанню до опорних точок;
технічними можливостями фототеодоліта і приладів для камеральної обробки знімків.
7. Розділ фотограмметрії, що вивчає способи комп'ютерної обробки аналогових фотознімків називається:
аналітична фотограмметрія;
аналогова фотограмметрія;
практична фотограмметрія;
цифрова фотограмметрія.
8. Аерофотознімки сусідніх маршрутів при площинному зніманні повинні виконуватися з перекриттям:
менше 5%;
менше 15%;
більше 25%;

менше 25%.

9. Яка площина є перпендикулярною до площини дійсного горизонту E :

площина головного вертикалу;

предметна площина;

картинна;

площина картинного горизонту.

10. Процес створення фотоплану шляхом перетворення робочої площі одного знімку, трансформованого на 3-5 зон називається:

фотосхемою;

мозаїчним фотопланом;

ортофотопланом;

оптичним монтажем.

11. Який з перелічених етапів не є етапом дешифрування аерофотознімку:

проектування контурів;

віднайдення контурів;

розпізнавання контурів;

нанесення контурів.

12. Як розташовують базиси фотографування при наземному зніманні:

паралельно загальному напрямку горизонталей рельєфу ділянок місцевості;

перпендикулярно загальному напрямку горизонталей рельєфу ділянок місцевості;

довільно;

так, щоб не було взаємної видимості між кінцями базисів.

13. Частина фотограмметрії, що розглядає використання фотознімків при експлуатації споруд:

інженерна фотограмметрія;

технічна фотограмметрія;

будівельна фотограмметрія;

проективна фотограмметрія.

14. Перекриття аерофотознімків одного маршруту називається:

плановим;

перспективним;

поздовжнім;

поперечним.

15. Яка лінія утворюється на перетині площини головного вертикалу V із картинною площиною P :

лінія дійсного горизонту;

головна вертикаль;

лінія картинного горизонту;

основа картини.

16. Якщо при фототрансформуванні використовують графічні побудови, то це:

трансформування по установочних елементах;

графічне трансформування;

трансформування по опорних точках;

ортофототрансформування.

17. Яка з ознак не є прямою дешифровочною ознакою мосту:

рух;

тон;
розмір;
форма.

18. Спосіб фототеодолітного знімання при якому оптичні осі об'єктива перетинаються називається:

стереоскопічним;
рівновідхиленим;
конвергентним;
нормальним.

19. Частина фотограмметрії, що розглядає використання фотознімків у видобутку корисних копалин:

копальна фотограмметрія;
маркшейдерська фотограмметрія;
технічна фотограмметрія;
інженерна фотограмметрія.

20. Перекриття аерофотознімків сусідніх маршрутів називається:

плановим;
поперечним;
поздовжнім;
перспективним.

21. В якій площині знаходиться головна точка знімка n :

в картинній;
в предметній;
в площині картинного горизонту;
в площині дійсного горизонту.

22. Геометрична сутність трансформування полягає у:

утворенні нових зв'язок проєктуючи променів;
побудові моделі місцевості;
редагуванні зв'язок проєктуючих променів;
відновленні зв'язок проєктуючих променів.

23. Яка з ознак не є прямою дешифровочною ознакою об'єкту гідрографії:

кільватерна струя;

тон;
розмір;
колір.

24. Окремий елемент у матриці растрового цифрового зображення називається:

растр;
вектор;
лінеатура;
піксель.

25. Частина фотограмметрії, що розглядає використання фотознімків у будівництві:

будівельна фотограмметрія;
інженерна фотограмметрія;
проєктивна фотограмметрія;
технічна фотограмметрія.

26. Аерофотозйомка при якій знімання проводиться шляхом прокладання ряду

прямолінійних взаємно паралельних аерофотозйомочних маршрутів називається:
маршрутною;
перспективною;
плановою;
площинною.

27. Яка площина є перпендикулярною до площини головного вертикалу V :
площина уявного горизонту;
предметна площина;
площина картинного горизонту;
площина математичного горизонту.

28. Фотозображення утворене із робочих площ трансформованих знімків називається:
фотосхемою;
ортофотопланом;
мозаїчним фотопланом;
накидним монтажем.

29. Процес розпізнання окремих контурних точок місцевості і інструментального визначення їх координат або висот називається:
фототрансформуванням;
польовою прив'язкою;
фототріангуляцією;
редукуванням.

30. Цифрове зображення, утворене з геометричних фігур – примітивів називається:
аналітичне;
підсільне;
растрове;
векторне.

31. Аерофотозйомка, при якій знімання проводиться шляхом прокладання одного аерофотозйомочного маршруту називається:
перспективною;
площинною;
плановою;
маршрутною.

32. Аерофотознімки одного маршруту повинні виконуватися з перекриттям:
менше 15%;
менше 35%;
більше 55%;
менше 55%.

33. Яка лінія утворюється на перетині предметної площини T із площиною головного вертикалу V :
лінія напрямку зйомки;
головна вертикаль;
лінія дійсного горизонту;
основа картини.

34. Якщо при фототрансформуванні використовують величини, пов'язані з елементами зовнішнього орієнтування аерофотознімка то це:
трансформування по установочних елементах;

графічне трансформування;
трансформування по опорних точках;
ортофототрансформування.

35. Розпізнана і позначена на аерофотознімку контурна точка, координати якої на місцевості визначають у результаті прив'язки називається:

головна;
опознак;
основна;
трансформаційна.

36. Спосіб фототеодолітного знімання при якому оптичні осі об'єктива відхилені в одну сторону називається:

конвергентним;
рівновідхиленням;
стереоскопічним;
нормальним.

Тестові завдання з навчальної дисципліни «Землепорядне проєктування»

1. Об'єкт землепорядного проєктування:

сільськогосподарські вгіддя;
земельні ділянки;
територія, яка перебуває у взаємозв'язку з системами господарювання;
не сільськогосподарські вгіддя.

2. До польових відносяться сівозміни, в яких польові культури висівають на площі, яка перевищує:

сорок відсотків відведеного масиву;
п'ятдесят відсотків відведеного масиву;
шістдесят відсотків відведеного масиву;
сімдесят відсотків відведеного масиву.

3. Землепорядний проєкт складається з:

графічної частини та додатків;
текстової частини та додатків;
графічної та текстової частини;
додатків та текстової частини.

4. Випасні групи великої рогатої худоби формують в:

отари;
стада;
табуни;
гурти.

5. Назвіть різновидності територіального землеустрою:

організація територій адміністративного поділу;
організація землекористувань агроформувань;
організація землеволодінь;
організація територій адміністративного поділу, агроформувань та землеволодінь;
землекористувань не сільськогосподарського призначення.

6. Захисні лісонасадження, які проєктують по межах полів під час впорядкування території сівозміни:

прияружні;
прибалкові;
полезахисні;

стокорегулювальні (водорегулювальні).

7. Що є основою для складання проєкту:

завдання на проєктування;
підготовчі роботи;
складання схеми землеустрою;
формування масиву землекористування.

8. Співвідношення сторін оптимальних при проєктуванні кварталів саду:

один до одного;
один до двох;
один до п'яти;
один до шести.

9. Основні стадії у землевпорядному проєктуванні:

підготовчі роботи;
складання проєктів;
винесення проєкту натуру та авторський нагляд;
всі відповіді правильні.

10. Площа для кварталу саду за умови рівнинного рельєфу складає:

п'ять–десять га;
десять –двадцять га;
десять –п'ятнадцять га;
двадцять –тридцять га.

11. Способи вирахування загальної площі землекористування:

графічний;
аналітичний;
комбінований;
механічний.

12. У разі надання, вилучення, викупу, зміни цільового призначення земель розробляють проєкт землеустрою щодо:

організації території агроформувань;
розподілу земель на державну і комунальну форми власності;
розподілу земель на державну і комунальну форми власності;
відведення земельної ділянки.

13. Як називаються рівновеликі частини сівозмінного масиву, на яких на протязі ротації послідовно розмішують сільськогосподарські культури:

сівозмінна ділянка;
орні масиви;
робочі ділянки;
поля.

14. Форми власності на землю:

державна, приватна;
приватна, комунальна і державна;

приватна, комунальна;

комунальна, державна.

15. Вимоги до проектування доріг:
розміщення за коротким напрямом;
перетинання існуючих доріг під гострими кутами;
проходження пониженими місцями;
проходження дороги по вододілах.

16. Як називається сукупність нормативно-правових, економічних і технічних документів з використання та охорони земель, які містять розрахунки, опис, креслення технічних рішень, кошторис, реалізацію яких передбачається здійснити протягом 2 – 3 років:

землевпорядний проект;
графічна частина;
землевпорядний робочий проект;
робочий проект землеустрою.

17. За умовами конфігурації найкращими для польової сівозміни є поля і робочі ділянки прямокутної та трапецієподібної форми з співвідношенням сторін:

один до одного;

один до двох;

один до трьох;

один до чотирьох.

18. На які періоди розробляються схеми землеустрою:

на прогностичний період;

на 10 років;

на розрахунковий період;

на 5 років.

19. На території багаторічних насаджень розміщують такі елементи:

квартали;

населені пункти;

польові стани;

об'єкти інженерної інфраструктури.

20. Виробнича, соціально-демографічна, природоохоронна, рекреаційна, просторово-комунікаційна, культурна – це:

функції землі;

властивості землі;

територіальні умови розміщення земельних ділянок;

властивості землі.

21. Найкраща форма поля:

трикутна;

прямокутна;

у вигляді паралелограма;

квадратна.

22. Як називається частина поверхні землі, що має фіксовані межі, площу, визначене місце розташування, правовий статус (цільове призначення, умови використання), а також інші характеристики, що відображені в певних документах і матеріалах державного земельного кадастру:

земельні угіддя;
земельна територія;
земельна ділянка;
земельний фонд.

23. Розмір земельної ділянки, яка виділяється фізичним особам у власність або оренду в порядку, встановленому законом для ведення особистого селянського господарства:

не більше 0,01 га;
не більше 0,10 га;
у селах не більше 0,25 га;
до 2,0 га.

24. Який санітарний розрив між виробничою та жилою зоною:

сто метрів;
триста метрів;
п'ятсот метрів;
шістсот метрів.

25. Види землеустрою:

територіальний;
внутрігосподарський;
зокремлений;
територіальний, зокремлений, внутрігосподарський.

26. Основний документ, на основі якого визначають типи сівозмін:

зелений конвеєр;
спеціалізація господарства;
структура посівних площ;
трансформація вгідь.

27. Що є предметом землевпорядного проектування:

схеми землеустрою;
закономірності організації території і засобів виробництва, пов'язаних із землею;
способи складання проєктів;
методи складання проєктів.

28. Види кормової сівозміни:

грунтозахисна;
прифермерська;
парозернопросапна;
польова.

29. Підготовчі роботи, складання проєкту, оформлення, погодження та затвердження проєкту, перенесення проєкту в натуру – це:

методика проєктування;
організація проєктування;
стадійність проєктування;
принципи проєктування.

30. Кількість днів випасання в одному загоні для культурних богарних пасовищ становить:

один – два дні;
два – чотири дні;
три – п'ять дні;

сім – вісім днів.

31. Основні показники обґрунтування проекту:

економічні;

соціальні;

географічні;

екологічні, соціальні, економічні.

32. Ділянка саду, обмежена шляхами та лісосмугами – це:

квартал;

ділянка саду;

клітка;

карта.

33. Склад, зміст і правила оформлення проектів землеустрою регламентуються:

замовником;

відповідною нормативно-технічною документацією;

виконавцем;

управлінням держгеокадастру відповідного адміністративного району.

34. Заходи, які не входять до комплексу протиерозійних:

лісомеліоративні;

організаційно-господарські;

гідротехнічні;

водогосподарські.

35. Який документ складається після вирахування площ контурів:

склад земельних угідь;

контурна експлікація;

довідка про розміри землекористування;

експлікація вгідь.

36. Розмір земельних ділянок, які надаються фізичним особам безоплатно у власність або оренду в порядку встановленому законом для ведення індивідуального або колективного садівництва із земель державної або комунальної власності:

у селищах не більше 0,15 га;

у селах не більше 0,25 га;

у містах не більше 0,10 га;

не більше 0,10 га.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Базова

1. Ващенко В., Літинський В., Перій С. Геодезичні прилади та приладдя. Навчальний посібник. Львів: Євросвіт, 2006. 208 с.

2. Геодезія. Частина 1. За редакцією проф. Могильного С.Г., проф. Войтенка С.П. Чернівці, 2002.

3. Островський А.Л., Мороз О.І., Тарнавський В.Л. Геодезія: підручник. Ч. 2 . Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2012. 564 с.

4. Тревого І. С., Шевченко Т.Г., Мороз О. І. Геодезичні прилади. Практикум: навч. посіб. Львів: Вид-во національного університету „Львівська політехніка", 2007. 196 с.

Допоміжна

1. Божок А.П., Осауленко Л.Є., Пастух В.В. Картографія. К.: Фітосоціоцентр, 1999. –252 с.
2. Геометричне нівелювання. URL:
3. Інструкція з топографічного знімання в масштабах 1:5000; 1:2000; 1:1000 та 1:500 (ГКНТА-2.04-02-98). – Київ : ГУГК України, 1998. – 97 с.
4. Основні положення створення державної геодезичної мережі України / Постанова Кабінету Міністрів України від 8.06.1998 р. № 844. – К., 1998. – 14 с.
5. Остапчук С.М., Романчук С.В. Камеральні геодезичні роботи. Посібник Рівне 1994.
6. Положення про порядок встановлення місцевих систем координат / Наказ Мінекоресурсів України від 3.07.2001 р. № 245.
7. Черняга П.Г., Лебідь Г.Г., Мальчук М.П. Інженерна геодезія. Лабораторні роботи. Частина 1. Рівне, 1999. 137 с.

Інформаційні ресурси

1. Бібліотека інженера-геодезиста [Електронний ресурс]. URL : <https://injzashita.com/vimuiryuvannya-dovjini-luinuiie-vimuiryuvalnimipriladami.html>
2. Карти та їх характеристики.
URL: <http://www.geoguide.com.ua/survey/survey.php? part=map&art=map100>.
3. Ратушняк Г.С. Топографія з основами картографії. Вінниця: ВДТУ, 2002. 179 с. URL: <http://buklib.net/books/35665/>

ЗМІСТ

Мета та зміст підсумкової атестації бакалаврів	3
1. Екзаменаційна комісія	3
2. Порядок складання підсумкової атестації	3
3. Програма комплексного екзамену за фахом.....	4
3.1. Структура завдань та порядок оцінювання їх виконання	4
3.2. Питання для підготовки до комплексного екзамену за фахом	5
Тестові завдання з навчальної дисципліни «Геодезія».....	5
Тестові завдання з навчальної дисципліни «Вища геодезія».....	9
Тестові завдання з навчальної дисципліни «Земельний кадастр»	13
Тестові завдання з навчальної дисципліни «Геодезичні роботи в землеустрої»...18	
Тестові завдання з навчальної дисципліни «Оцінка земель та нерухомості»	22
Тестові завдання з навчальної дисципліни «Землеустрій»	27
Тестові завдання з навчальної дисципліни «Картографія»	33
Тестові завдання з навчальної дисципліни «Кадастр населених пунктів»	37
Тестові завдання з навчальної дисципліни «Фотограмметрія та дистанційне зондування».....	42
Тестові завдання з навчальної дисципліни «Землевпорядне проєктування».....	46
Список рекомендованої літератури	50

Кисельов Ю.О., Рудий Р.М., Іванчук О.М., Шемякін М.В., Удовенко І.О., Боровик П.М., Гладілін В.М., Заяць І.В., Лозинський В.А., Прокопенко Н.А., Глобенко О.В. Методичні вказівки з підготовки та проведення підсумкової атестації здобувачів освітнього рівня «Бакалавр» спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій». Умань: Редакційно-видавничий відділ УНУС, 2023. 52 с.

Видається в авторській редакції

Підписано до друку 09.04. 2023 р.

Формат 60*84/8

Папір офсетний. Ум. друк. арк. 2,89

Зам. № 963-45 від 09.04. 2023 р.

Тираж 80 прим.

20305, м. Умань, вул. Інститутська, 1
Редакційно-видавничий центр УНУС